

عنوان مقاله:

رابطه نام شخصی افراد با حرمت خود و خودپنداره آنها

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدعلی مظاهری - دانشگاه شهید بهشتی

قیصر ملکی - دانشگاه شهید بهشتی

عباس ذبیح زاده - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این مطالعه تعیین رابطه احتمالی نام شخصی افراد با حرمت خود و خودپنداره آنها بوده است. روش: روش مطالعه مقطعی و جامعه پژوهشی این مطالعه کلیه دانشجویان در سه دانشگاه دولتی تهران، علامه طباطبایی و شهید بهشتی در شهر تهران (به تعداد تقریبی ۶۰۰۰۰ دانشجو) بود. از میان آنها ۴۰۴ نفر (۲۲۴ مرد، ۱۸۰ زن) از دانشجویان به شیوه نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به یک پرسشنامه محقق ساخته پیرامون نظرات و احساسشان نسبت به نام شخصی خود و همچنین مقیاس حرمت خود روزنبرگ (۱۹۶۵) و مقیاس خودپنداره ساراسوات (۱۹۸۴) پاسخ دادند. داده ها به وسیله آزمون تی استودنت و تحلیل واریانس یکراهه مورد تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج حاکی از آن بود که نمرات افراد تک اسمی در مقیاس حرمت خود و خودپنداره نسبت به آنهایی که در خانواده و توسط دوستان و همسالان با دو یا چند نام مورد خطاب قرار میگیرند، به طور معناداری بالاتر است. به علاوه افرادی که احساس خوشایندی نسبت به نام خود داشتند و آنهایی که نام خود را هم سنخ با خود و خانواده خویش میدانستند، نسبت به گروه مقابل خود، در مقیاس حرمت خود و خودپنداره نمرات بالاتری کسب کردند. نتیجه گیری: به نظر میرسد که نام شخصی هر فرد به عنوان جلوه بیرونی حرمت خود و خودپنداره او در حکم لباس اجتماعی و یکی از ابعاد پرارجاج در زندگی هر انسانی، با کیفیت حرمت خود و خودپنداره افراد رابطه دارد. نتایج این مطالعه پیامدهای عمیق و گسترده انتخاب نام برای فرزندان توسط والدین را برجسته میسازد.

کلمات کلیدی:

حرمت خود، خودپنداره، نام شخصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321172>

